

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/283/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

258/2014. számú (X. 16.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. május 5-én előterjesztett **panaszát** a 2014. október 16-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. május 5-én, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványának kitöltésével terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2014. május 4-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. május 4-én a F. M. Rendőr-főkapitányságnál szolgáló rendőrök az autópályán, B. irányában, a 63-as kilométernél intézkedés alá vonták.

A panaszos elsősorban azt sérelmezi, hogy az intézkedést vezető rendőr az egész intézkedés alatt a normális emberi normáktól is, de az intézkedés szabályaitól bizonyosan eltérő módon viselkedett. Az intézkedés, függetlenül annak jogi alapjától, olyan módon zajlott le, hogy az az egész rendőrséget, az abba vetett állampolgári bizalmat megrendíteni alkalmas. Az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

intézkedés oka és az azzal aránytalanul veszélyes intézkedés, a tájékoztatás teljes hiánya, illetve a félrevezető, következményeket nem ismertető intézkedés, továbbá a fenyegetés, amellyel az intézkedést vezető rendőr eljár nem teszi lehetővé, hogy ne kérje a panaszos az ügy alapos kivizsgálását és az intézkedést vezető rendőr felelősségre vonását.

A panaszos elmondta, hogy az intézkedés kezdete előtt az autópályán haladt kb. 100 km/h sebességgel, a külső sávban, a családjával (feleségével és 11 hónapos fiával), amikor a belső sávban, kis sebességkülönbséggel elhaladt mellettük egy A8 Audi és a nyomában, a követési távolságot nemhogy betartva, de veszélyesen rátapadva elhaladt egy rendőrautó. Ezután, figyelemmel arra, hogy mindkét a panaszost megelőző autó sebessége lecsökkent kb. 90 km/h-ra, emiatt a panaszos kisvártatva, részben a 100 km/h tempót tartandó, de elsősorban a veszélyesen közeledő rendőrautótól való távolságtartás miatt visszaelőzte őket. Nem sokkal később a rendőrautó bevágott elé, majd villogót használva, illetve a jobb oldalon ülő rendőr karjelzést használva jelezte, hogy hajtson a panaszos le a leállósávra. A rendőrautó előtte pár méterrel lefékezett, majd mindkét rendőr kiszállt és az anyós ülés felőli ablakhoz léptek. A panaszos elmondta, hogy megdöbbenve tapasztalta azt, hogy a rendőrautó arra kényszerítette, hogy egy forgalmas autópályán megálljon a leállósávban. Sőt ezt úgy teszi a rendőr, hogy semmilyen módon nem jelzi az autópályán közlekedők számára, hogy rendőrként a panaszos gépjárműve előtt áll a leállósávban, nem jelzi a veszélyt. A panaszos hivatkozik az 1/ 1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet a közúti közlekedés szabályairól (továbbiakban: KRESZ)-ben foglaltakra, amely egyértelműen tiltja a leállósávban való tartózkodást. A panaszos ezen a ponton azon szabályhelyre is hivatkozik, amely szerint a leállósávban, a forgalomellenőrzése érdekében állhat megkülönböztető jelzést használva gépjármű, de egyértelműen nem igazoltatás céljából. Sőt, egy időben egy civil autó nem állhat a leállósávban egy megkülönböztető jelzést használó, forgalmat ellenőrző autóval. A panaszos véleménye szerint a KRESZ vonatkozó paragrafusait a rendőrök több ponton megszegték. A panaszos elmondta, hogy ez őt egyáltalán nem is érdekelné, ha nem veszélyeztették volna őt és a családját, beleértve a 11 hónapos fiát.

A panaszos megállítást követően az intézkedő rendőr köszönés és mindenfajta egyéb közlés nélkül közölte az intézkedést vezető rendőr (aki vezette a rendőrautót), hogy adja oda a papírokat és kövesse őket. Hogy miért és hova azt csak később árulta el a rendőr akkor, amikor a panaszos megkérte, hogy legyen szíves tájékoztassa, hogy miért állította őt meg. Ekkor közölte ugyanis a rendőr, hogy azért mert „koszos az autó és bekoszolja az utat és azért mert fólia van az ablakon, de főleg azért mert fólia van az ablakon”. A közlést követően a rendőr távozott a panaszos papírjaival.

A panaszos követte a rendőrautót, amely előtte haladt, majd a legközelebbi lehajtón elhagyták az autópályát, de csak a lehajtó végéig mentek, ahol egy kereszteződésben kihúzódott a rendőr a padkára. A panaszos kénytelen-kelletlen szintén. A panaszos elmondta, hogy igyekezett úgy leállni, hogy legalább a többi autót ne veszélyeztesse, és ne lógjon ki a kanyar és egy bokr takarásában az útra, ahogyan egyébként a rendőrautó tette (megkülönböztető jelzés nélkül). Az intézkedést vezető rendőr nem mutatkozott be, az intézkedés végén kapott papír szerint csak elmosódott név és beosztás látszik, csak annyit közölt a panaszossal, hogy bekoszolja az utat a saras autójával. A panaszos elismeri, hogy a gépjárműve valóban nem volt tiszta, azonban mivel ezzel tisztában volt, hogy nem illik a sarat az útra felhordani, a kerekekről letisztította a sarat mielőtt felhajtott a közútra, valamint az első benzinkúton megtisztította az autó szélvédőjét és a tükröt az oda ragadt kosztól. Ezt elmondta az intézkedő rendőrnek is, sőt meg is mutatta neki, hogy nincs kosz a kerekeken. Egyébként – a panaszos elmondása szerint

– semmilyen kosz nem került az útra, legalábbis nem olyan mértékben, amely az esős időjárásban egyébként nem magától értetődő. A kocsi mögött az aszfalton semmi nyom nem volt, erre felhívta a rendőr figyelmét is, aki láthatóan indulatosan vette tudomásul, hogy nem szeretné a panaszos elfogadni a rendőr valóságot elferdítő álláspontját. Ekkor került elő valami műszer, amivel megmérte a rendőr az első ablakokat, ahogy voltak vizesen és koszosan, amelyről fotót is készített. A rendőr nem közölt semmit a panaszosnak arról, hogy mi is történik, csak csinálta. Ezt a folyamatot mindkét oldalon megismételte, majd közölte a panaszossal, hogy túl sötétek az ablakok. A panaszos jelezte, hogy autót kicsivel több, mint egy éve vette, használtan, a kocsi 15 éves. Az ablakokhoz nem nyúlt hozzá a panaszos, amennyiben nem gyári, azt nem ő helyezte el, és a vásárlása feltétele volt az előző tulajdonos felé, hogy a műszaki vizsgát újítsa meg. Ezt meg is tette, tehát a panaszos abban a tudatban vette a gépjárművet, hogy az a műszaki vizsgán átmenve, a közúti közlekedésben használható. A panaszos elmondta, hogy az első ablakok amúgy is elég karcosak, így a rendőr maga is látta, hogy nem egy éven belül lettek az ablakok lefóliázva, így meggyanúsította a panaszost azzal, hogy a műszaki vizsgán korrumpálta a vizsgáztatót. Ez pontosan úgy hangzott, hogy „Műszaki vizsga? Nem hallott még korrupcióról?”. A panaszos ekkor visszakérdezett, hogy milyen korrupcióra gondol, netán gyanúsítja-e valamivel. A rendőr ekkor beült a gépjárművébe és elkezdett jegyzetelni. A panaszos eközben szeretett volna megkérdezni tőle valamit, ezért odament a rendőr gépjárműhöz és kopogtatott az ablakán. A rendőr ekkor lehúzta az ablakot és közölte, hogy hagyja őt a panaszos dolgozni (vagy ilyesmi). A panaszos megpróbált vele beszélni, de a rendőr bezárta az ajtót. A panaszos elég barátságtalannak gondolja, hogy semmilyen kérdésére nem válaszolt és minden az intézkedéssel kapcsolatos információt megtagadott tőle. Amikor a rendőr kiszállt az autóból, a panaszos már a gépjárművében ült, és nyersen közölte vele, hogy „most mondja, hogy mit akar”. A panaszos már nem akart semmit, csak annyit, hogy írja azt is a lapra, hogy így vette az autót és érvényes a műszakija. A rendőr eleget tett a panaszosi kérésnek. Ezután megkérdezte a panaszostól, hogy elismeri-e a szabálysértés elkövetését, amikor a panaszos ismételten megpróbálta elmagyarázni a rendőrnek, hogy vett egy friss műszakival rendelkező autót, amely önmagában semmilyen szabályt nem sért. Eközben a panaszos felesége emlékezett arra, hogy az autó papírjai között volt egy föliáról szóló műbizonylat. A rendőr ezt meg szeretné nézni, de nem volt a panaszosnál, így maradt a rendőri kérdés, hogy a panaszos elismeri-e a szabálysértés elkövetését, amely kérdésre a panaszos úgy nyilatkozott, hogy mivel nem követett el semmit, ezért nem is ismerhet el semmit, amire a rendőr közölte a panaszossal, hogy feljelenti őt. Ezután megkérdezte a panaszost, hogy hajlandó-e levenni az ablakról a fóliát. A panaszos ekkor jelezte a rendőrnek, hogy egyrészt nem is tudta, hogy van fólia az ablakon, másrészt elképzelése sincs, hogy azt hogyan kell levenni, harmadszor pedig, hogy ha a felesége valóban jól emlékszik és van a föliáról műbizonylat, akkor tényleg nem kell a fóliát eltávolítani, így feleslegesen nem is rongálják meg az autót. A rendőr ekkor közölte a panaszossal, hogy bevonta a gépjármű forgalmi engedélyét, azt három munkanap múlva fogják postára adni és ma a panaszos elmehet vele a telephelyig, onnan pedig csak útvonalengedéllyel és el is kell vinnie vizsgáztatni az autót. Majd hozzátette a rendőr azt, hogy feljelenti a panaszost és azt is beleírja a feljelentésbe, hogy a panaszos összekoszolta az utat. Erre a panaszos kérte a rendőr, hogy ha lehet ez utóbbtól tekintsen el, elégedjen meg a fóliával, mert nem tudja bizonyítani az állítását, hiszen nem történt meg. Ekkor a panaszos rámutatott a mögöttük lévő teljesen tiszta útra. A láthatóan végig ingerült és ideges rendőr ettől még feszültebb lett, benyúlt a pénztárcájába és egy fém darabbal nekiesett az autó hátuljának és elkezdte azt kaparni. A panaszos ekkor megfogta a rendőr kezét és kérte, hogy legyen oly szíves és fejezze be azt, amit csinál és ne indulatból intézkedjen. Erre a rendőr megfenyegette a panaszost, hogy nem érdekli, hogy csecsemő is van az autóban megbilincseli a panaszost és beviszi a kapitányságra, majd ott folytatják, mert a panaszos magatartásával

akadályozza a rendőri munkát. Ezután a rendőr levakarta a pecsétet a rendszámról. A panaszos eközben semmilyen tájékoztatást nem kapott arról, hogy éppen mi zajlik, sőt arról sem, hogy a rendőri kérdésekre adott válaszai milyen következményeket vonnak maguk után. Így különösen nem mondta el neki a rendőr azt, hogy a szabálysértés elkövetésének el nem ismerése nemcsak egy jogi procedúra, hanem a forgalmi azonnali bevonása és egy igen költséges vizsgaeljárás lefolytatását is jelenti. Ráadásul a panaszos az autóját napi szinten használja a munkájához is, és így nem tud vele közlekedni, amely újabb költségtényezőt jelent a számára. A panaszos elmondta, hogy teljesen jóhiszeműen használta az autót, amely valószínűleg már 5 vizsgán átment ilyen fóliával (a műbizonylat szerint a fólia 2004-óta van az autón, így több mint 10 éves). Mindezek elhallgatása a panaszos véleménye szerint nem jogszerű, de minimálisan etikátlan. A panaszos szerint még a bűnözőknek is felolvassák a jogait, ő pedig csak hazafelé haladt az úton, mire egy rendőr szabálytalanul megállítja, veszélyezteti a családját az autópályán, átveri azzal, hogy nem mond el alapvető dolgokat az intézkedés során, megfenyegeti úgy, hogy a felesége teljesen megretten és mindezt azért mert az autó koszos és mert egy fólia nem eléggé fényáteresztő.

A panaszos kifogásainak alátámasztása érdekében hivatkozik a KRESZ 37. §-ra, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 15. §-ban foglalt arányosság követelményére, a rendőrség szolgálati fellépésének szabályaira, valamint az 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 14. §-ra.

2) 2014. május 20-án a panaszos telefonon kereste meg a Testület, amely beszélgetés során a Testület munkatársát tájékoztatta, hogy bár a rendőrkapitányságon is előterjesztette a panaszát, mégis a Testület eljárást szeretné igénybe venni a panasz eljárás lefolytatására.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a F. M. Rendőr-főkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg:

1) A F. M. Rendőr-főkapitány 2014. május 30-án kelt levelében arról tájékoztatta a Testületet, hogy az intézkedés napján (2014. május 4-én) a panaszos saját akarat elhatározásából állt meg az autópálya leállósávjában és nem pedig rendőri felszólításra. Ezután került sor a rendőri intézkedésre a kellően széles, útnak nem minősülő, részben füves, részben aszfaltozott területen (útpadkán).

A parancsnok ezen kívül közölte a Testülettel, hogy a mellékelt fényképfelvételek és rendőri jelentések részletesen tartalmazzák, hogy mi történt a rendőri intézkedés során, azonban ő csak a fentebb meghatározottakat tartotta kiemelten fontosnak ahhoz, hogy kiemelje átiratában.

2) Cs. Cs. r.alezredes a F. M. Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztály alosztályvezetője 2014. május 28-án tette meg a jelentését a rendőri intézkedésről, amelyben arról tájékoztatta a Testületet, hogy az intézkedő rendőrök a panaszos által vezetett gépjárművet a KRESZ 5. § (1) bekezdés c) és d), valamint a 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján – az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint – vonták ellenőrzés alá. A közlekedésrendészeti intézkedés keretében fogatosított ellenőrzésre ténylegesen azért került sor, mert a járműről sárdarabok hullottak az autópályára, valamint a

járművet feltehetően engedély nélkül alakították át, látták el az első oldalsó ablaküveget sötétítő fóliával. Az intézkedés 2014. május 4-én 11 óra 35 perckor kezdődött és kb. 15 perc alatt fejeződött be. A rendőrök az intézkedés során teljes körű tájékoztatást nyújtottak a panaszosnak, így mindvégig közölték vele, hogy milyen intézkedést fogatosítanak vele szemben, azonban az intézkedés várható időtartamát nem tudták neki megmondani tekintettel arra, hogy az nagyban függ az intézkedés alá vont személy magatartásától.

A panaszos által vezetett gépjárművet az intézkedő rendőrök az autópályán kb. a 70-69 km szelvénynél előzték meg, amely elé besoroltak annak érdekében, hogy a 68-67 km szelvénynél található ún. műszaki öbölbe vezessék ellenőrzés fogatosítása érdekében. A panaszos a rendőrségi járművet megelőzte, majd visszasorolt elé a külső forgalmi sávba. A rendőrök megkülönböztető jelzés használatával a panaszos mellett haladtak és a jobb oldalon helyet foglaló járőrtárs jelezte a panaszosnak, hogy kövesse őket. A panaszos nem a járőr gépkocsit követte, hanem kihúzódott és megállt az autópálya leállósávjában. Ezt észelve a rendőrök is megálltak a leállósávban, majd odamentek a panaszoshoz, akit napszaknak megfelelően köszöntöttek, közölték vele, hogy közlekedésrendészeti intézkedés alá vonják, így erre tekintettel elkérik az okmányait, majd azt mondták neki, hogy haladjon a szolgálati gépkocsi után, mivel nem a leállósávon kívánják ellenőrzés alá vonni és így az intézkedéssel kapcsolatos minden részletet már egy biztonságos helyen kívánják vele közölni. A panaszossal szemben intézkedő rendőr nem készítette a panaszost az autópálya leállósávjában történő megállásra, a panaszos ott saját elhatározásától vezérelve állt meg. A rendőr a megállításra vonatkozó jelzés adásánál használta a megkülönböztető jelzést.

Az alosztályvezető szerint az intézkedés ezen, korai szakaszában a panaszos együttműködő volt. A rendőrök tudomással bírtak arról, hogy a gépjárműben egy kisgyermek is utazik.

A panaszos tényleges megállítására az autópálya bal pályatest 63-as km szelvényében (63-as főúti csomópont) már autópályán kívüli szakaszon a lehajtó és felhajtó ág közötti aszfaltos, murvás területen került sor úgy, hogy egyik jármű sem állt az úttesten. A panaszossal szembeni közlekedésrendészeti intézkedés jogalapja és célja a KRESZ 5. § (1) bekezdés c) és d), valamint a 3. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző – a rendőr által vélelmezett – jogsértések tényének megállapítása, illetve kizárása volt. Az intézkedést fogatosító rendőr a panaszost az intézkedés céljáról és jogalapjáról tájékoztatta, azonban az intézkedés végén a panasztételi jogára nem figyelmeztette.

A panaszos az intézkedés során egyre agresszívebbé vált, sérelmezte, hogy milyen „piszlicsaré” dolgokkal foglalkoznak a rendőrök. Az intézkedés végén a panaszost a rendőrnek már a „Törvény nevében!” szavakkal kellett felszólítani arra, hogy magatartásával nem akadályozza az intézkedés lefolytatását és befejezését.

Az intézkedő rendőr a panaszos által vezetett gépjármű forgalmi engedélyét a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (továbbiakban: Kormányrendelet) 96. § (1) bekezdés a) pontjának kötelezése alapján vette el, amely szakasz szerint, ha a rendőr a jármű engedély nélküli átalakítását állapítja meg, akkor számára a jogszabály alapján kötelező bevonni a járműhöz kiadott forgalmi engedélyt. A Kormányrendelet 96. § (2) bekezdése alapján az „(1) bekezdés d), e) és g) pontjában foglalt esetek kivételével a forgalmi engedély, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedély helyszíni elvételével egyidejűleg a címkét a rendszámtábláról el kell távolítani.” Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal,

hogy miért távolítja el a címkét a panaszos gépjárművének rendszámtáblájáról. A panaszos ezt kívánta megakadályozni, hogy ráfogott a rendőr csuklójára, aki kiszabadította csuklóját a fogásból és felszólította a panaszost, hogy amennyiben továbbra is akadályozza a rendőri intézkedést, akkor vele szemben kényszerítő eszközt fog alkalmazni. A panaszos a rendőri felszólításra és vele együtt lévő felesége közreműködése után nem akadályozta a címke eltávolítását. A rendőr a panaszossal közölte, hogy a helyszínen elvett forgalmi engedélyt a lakóhelye szerint illetékes okmányirodának küldik meg. A kerületi Okmányiroda a panaszos járművének ügyében közigazgatási döntést hozott.

A panaszossal szemben a helyszínen készült jegyzőkönyv és fényképfelvételek alapján az intézkedő rendőr szabálysértési eljárás lefolytatását kezdeményezte a lakóhelye szerint illetékes kerületi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságánál.

A F. M. Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály állományába tartozó rendőr a sötétített fóliás járművekkel szemben, jogsértés észlelése esetén a használatukban lévő Laser Labs TM 200 típusú, kalibrált mérőeszközzel mérést végez, ellenőrzi a járművezető birtokában lévő iratokat (forgalmi engedély, a sötétítő fóliához tartozó műbizonylat), jegyzőkönyvet vesz fel, amelynek eredeti példánya a hatóságé, másodpéldánya az ellenőrzés alá vont személyé. Jogsértés észlelése esetén a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról, a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényben (továbbiakban: Szabs. tv.) meghatározott szankciót, illetve a Kormányrendeletben meghatározott okmány elvételét alkalmazza. A F. M. Rendőr-főkapitányság a mérés elvégzésére rendelkezik kalibrált eszközzel, amelynek következő időszakos kalibrálását 2015-ben kell elvégezni.

Az alosztályvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a sötétítő fóliával ellátott gépjármű esetében az első ablakok fóliázottságával kapcsolatban olyan intézkedés tenni, hogy a forgalmi engedélyt bevonják csak akkor lehet, amennyiben a rendőr a helyszínen annak fényáteresztő képességét meg tudta mérni. Jogsértés esetén a rendőr a Szabs. tv. rendelkezései alapján, szabálysértési eljárás lefolytatását kezdeményezi, vagy helyszíni bírságot szab ki. A forgalmi engedélyt a Kormányrendelt 96. § (1) bekezdés a) pontja alapján minden esetben el kell venni.

2) A rendőrség az intézkedés napján, a panaszos gépjárművéről készített felvételeket a Testület rendelkezésére bocsátotta.

Az első fényképfelvételen a panaszos gépjárműve teljes terjedelemben látható, amelyen a felverődött, már száradt sár, rétegekben a jobb első ajtón és a hozzá tartozó küszöbön, a jobb első tükrön kiindulva a gépkocsi hátsó részéig megfigyelhető. A gépjármű abroncsai is szennyezettek, de azokon nem rétegzett a sár felület, épp csak beivódott a barázdákban a sár.

A második felvétel a jobb hátsó kerékről készült, amelyen a dísz tárcsa sárral szennyezett, az abroncsokon a barázdákba mélyülten látható a sár, valamint a sárvédőn rétegesen rászáradt szennyeződés figyelhető meg. Ugyanezen kerékről készült a harmadik kép, amely más szögből, nagyjítva mutatja a szennyeződést.

A negyedik felvételen a jobb első kerék és a küszöb látható. A küszöbön több réteg, már megszáradt sárréteg figyelhető meg, a dísz tárcsa és az abroncs is szennyezett, bár nem olyan mértékben, mint a küszöb, de azon is jól látható a sárszennyeződés.

Az ötödik fényképfelvételen a nyitott jobb első ajtó látható, amelyen az oldalfal külső lemezéig terjednek a sárfoltok, csepp formájú szennyeződésként. A felvert sárréteg a jobb első tükrön rétegzett, vastagon borítja a tükör külső borítását.

A hatodik fényképen a panaszos gépjárművének bal hátsó és első oldalajtói, valamint a bal első tükör látható, amelyek szintén (a jobb oldalon tapasztaltakhoz hasonlóan) erősen szennyezettek, a felverődött sár rétegzetten száradt rá a karosszériára.

A hetedik, nyolcadik, kilencedik és tízedik felvételen a fólia átlátszóságának vizsgálatára szolgáló eszköz látható. A jobb első ablakok vonatkozásában a műszer 34 átlátszósági értéket mutat, míg a bal első ablak tekintetében ez az érték 38.

3) F. A. r. tzls. 2014. május 9-én készített jelentésében arról tájékoztatja a Testületet, hogy 2014. május 4-én 11 óra 35 perckor a Sz. városban közlekedő jármű utasait ellenőrizte. A gépjárművet vezető panaszossal szemben alkoholszondát alkalmazott, a mérés eredménye negatív volt. Ezen kívül a gépjárművet priorálta és ellenőrizte a jármű jogszerű használatát. Az ellenőrzés során megállapította, hogy a gépkocsi úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a járműre ragadt sár az úttestre szóródott és beszennyezte azt, továbbá a kalibrált készülékkel a jármű első oldalablakain a fényátersztő képességet megmérte és a mérés eredménye a szükséges 70 % alatti eredményt mutatta. A panaszossal közölte F. A. r. tzls. az általa elkövetett szabálysértés tényét, amelyet a panaszos nem ismert el, elmondta, hogy az úttest beszennyezését nem tudják a rendőrök rábizonyítani, mert nincs róla videofelvételük, a fólia pedig szabályos, mert így vették a kocsit és így ment át a műszakin is. A rendőr ekkor közölte a panaszossal, hogy a kollégájával (O. L. r. őrm.) mindketten látták az úttest beszennyezését; jogszabály nem teszi kötelezővé a szabálysértés dokumentálását, az eljárás a rendőr észlelése alapján is megindítható. A főliával kapcsolatban közölte a panaszossal, hogy a minimum 70 %-os értéket jogszabály határozza meg, illetve kötelezővé teszi a műbizonylat meglétét. Mivel a fenti körülmények nem teljesültek, közölte a panaszossal, hogy az intézkedés lefolytatásának a szempontjából irreleváns, hogy a gépkocsi rendelkezik-e érvényes műszaki vizsgával, mivel az intézkedéskor a jármű olyan állapotban volt, hogy nem vehetett volna részt a közúti közlekedésben.

Miután a fentieket közölte a panaszossal, a mérésről és annak eredményéről jegyzőkönyvet készített F. A. r. tzls. A jegyzőkönyvben rögzítette a panaszos által közölteket, aki továbbra is tájékoztatta a rendőrt, hogy miért nem ismeri el a szabálysértés elkövetését, azonban a mérés eredményét a panaszos nem vitatta. A jegyzőkönyv kitöltése után a gépkocsi forgalmi engedélyét F. A. r. tzls. elvette a panaszostól, engedély nélküli átalakítás miatt, amely tényről közölt a panaszossal és az elvételtől készült igazolást át is adta neki. Az elvétellel együtt a gépkocsi forgalmi rendszámáról az érvényesítő címkét is eltávolította. Az intézkedés végén közölte a panaszossal, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, amelyet a panaszos tudomásul vett, viszont végig azt hangoztatta, hogy nem követett el szabálysértést, hiszen a kocsinak érvényes a műszakija.

4) F. A. r. zls. 2014. május 15-én egészítette ki jelentését.

F. A. r. zls. szolgálatának teljesítése során, 2014. május 5-én, 11 óra 35 perckor észlelte járőrtársával (O. L. r. őrm.), hogy az autópályán halad B. irányába egy terepjáró, amin a vezető melletti ablakon sötétítő fólia volt. A jármű mögött haladva észlelték a rendőrök, hogy

többször is kisebb-nagyobb sárdarabok potyognak a járműről az útestre. A járművet megelőzték, majd irányjelző használatával, defenzív vezetési stílusban besoroltak elé. A rendőr megjegyezte jelentésében, hogy az előtte haladó jármű mögött mindvégig olyan követési távolságot tartott, hogy ha hirtelen fékezett volna, akkor is meg tudott volna biztonságban állni. Ekkor közeledett az úton egy szervizből, ahol a járművet intézkedés alá szeretne vonni, de a jármű hirtelen kivágott a rendőr gépjármű mögül a belső sávba és megelőzte a rendőrautót. Miután befejezte az előzést, besorolt a rendőrautó mögé, a külső sávba, ekkor a rendőrgépjármű ismét megelőzte, bekapcsolta a megkülönböztető fényjelzést, majd szólt F. A. r. tzs. a társának, hogy tekerje le az ablakot és jelezzen a gépjármű vezetőjének (panaszosnak), hogy kövesse a rendőrautót. Ekkor a jármű kihúzódott a leállósávra, lassított, majd megállt. Erre tekintettel a rendőrök is megálltak a leállósávban, a jármű előtt. A rendőrök kiszálltak a szolgálati gépjárműből és a jármű jobb oldalához mentek. A vezetőnek (panaszos) tisztelegtek, napszaknak megfelelően köszöntek és közölték, hogy közlekedésrendészeti intézkedés alá kívánják vonni, viszont a leállósávot minél előbb hagyják el, és közölte azt is a panaszossal, hogy a részleteket majd az autópályán kívül mondja el neki, már biztonságos helyen. A rendőr elkérte a panaszostól a menetokmányokat és megkérte arra, hogy kövesse őket. Ekkor a panaszos megkérdezte a rendőrtől, hogy mi a baj, mire a rendőr közölte vele, hogy „a járműről potyog a sár” és, hogy „nem biztos, hogy szabályos az ablakon a sötétítő fólia, de ha megálltunk, akkor mindent el fogok mondani”. Az autópályát a elhagyták és a menetirány szerinti baloldalon, a két úttest közötti kavicsos-füves füves területen álltak meg. Az intézkedés helyszíne közlekedésbiztonsági szempontból teljesen biztonságosnak mondható, a járművek lassan haladtak el mellettük, az intézkedéstől pár méterre „Állj, elsőbbségadás kötelező!” tábla volt kihelyezve, ahol a járműveknek meg kellett állni. Továbbá a nemzeti Közlekedési Hatóság és a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató rendszeresen szokott az intézkedés helyszínén álló ellenőrzést tartani. Megálláskor a megkülönböztető fényjelzés működött, a panaszos előtt mindvégig megkülönböztető fényjelzéssel haladtak. Amikor a rendőrök kiszálltak a szolgálati gépjárműből ismét tisztelegtek és napszaknak megfelelően köszöntek, majd közölték a panaszossal, hogy a jármű első oldalablakain fólia van, ezért azoknak a fényáteresztő képességét meg fogják mérni. F. A. r. tzs. megkérte a panaszost, hogy nyissa ki a jármű első oldalajtóit úgy, hogy az üveg fel van húzva. A panaszos ennek eleget tett, ekkor a rendőr társa a kalibrált készülékkel, ami méri az üveg fényáteresztő képességét, megmérte a jármű első oldalablakain a fényáteresztő képességet. Az eredmény a bal oldalt 34 %-ot, a jobb oldalt 38 %-ot mutatott. Az értékekről fényképfelvételt készített a rendőr. A panaszossal közölte, hogy a jármű ablakai nem felelnek meg a jogszabályi előírásoknak, továbbá a járművével beszenyezte az útestet. Ezek szabálysértések, amik miatt helyszíni bírság kiszabható, illetve szabálysértési feljelentés tehető. Abban az esetben, hogy ha a panaszos a szabálysértéseket elismeri, akkor vele szemben szabálysértési bírságot szabnak ki, amennyiben nem ismeri el, akkor fel kell, hogy jelentse őt a rendőr. A panaszos kezdett ideges lenni, előadta, hogy „bezzeg a tolvajokkal, betörőkkel, rablókkal nem foglalkoznak, mert abból nincs pénze az államnak, csak a tisztességes emberek b*szogatásához” értenek és ilyen piszlicsáré dolgokkal foglalkoznak, amikor millió súlyosabb dolog is történik most éppen”. „Itt más nem folyik csak pénzbeszedés”. F. A. r. tzs. közölte a panaszossal, közlekedésrendészeti fokozott ellenőrzésben vettek részt, kötelességük az illetékességi területükön észlelt közlekedési szabálysértéseknek intézkedniük, nem mehetnek el semmi mellett, hiszen terheli őket az intézkedési kötelezettség. A panaszost a rendőrnek ezen közléssel nem sikerült megnyugtania, hiszen az még idegesebb lett, már olyan szinten kiabált a rendőrökkel, hogy a felesége kiszállt a kocsiból és a hátul utazó gyerek is felkelt. F. A. r. tzs. végig nyugodt, türelmes és megértő volt, próbálta csitítani a panaszost, de a panaszosra nem tudott átültetni nyugalmat, hiszen egyre feldúltabban azt mondta, már majdnem kiabálva, hogy nem követett

el semmit és hogy nincs a rendőröknek ettől jobb dolga. A panaszos azt is elmondta, hogy a jármű úgy ment át a műszakin. Erre a rendőr közölte a panaszossal, hogy nem tudja sajnos figyelembe venni, hogy a járműnek van-e műszakija, avagy sem, hiszen rendszeren kell intézkednie hasonló szabálysértés miatt. Erre a panaszos felháborodva mondta, hogy „netán azzal vádol, hogy megvesztegettem valakit azért, hogy a kocsinak legyen műszakija?”. A rendőr mondta, hogy nem, általánosságban mondta, amit mondott és amúgy sem fontos, hogy milyen állapotban volt a kocsi a műszaki vizsgakor, az a fontos, hogy most milyen állapotban van és most az állapota nem megfelelő. Tekintettel arra, hogy a panaszos nem ismerte el a szabálysértéseket, ezért a mérésről a rendőr jegyzőkönyvet készített. A jegyzőkönyv kitöltése közben a panaszos a járóautó mellett állt, amelyben a rendőr ült és végig kiabált vele. Mivel a rendőr nem tudott a jegyzőkönyv pontos és szakszerű kitöltésére koncentrálni, megkérte a panaszust, hogy amíg kitölti, fáradjon vissza a gépjárművéhez, amelyre a panaszos nem volt hajlandó. Ekkor a rendőr becsukta a gépjármű ajtaját, majd a panaszos hirtelen feltépte az ajtót és tovább folytatta a kiabálást. Ismét megkérte a rendőr, hogy a panaszos legyen szíves visszaülni a gépjárművébe, majd az ajtót a rendőr visszacsukta és bezárta az autót a központi zárral. A panaszos ekkor verni kezdte az ablaküveget. A rendőr ekkor lehúzta az ablakot és közölte a panaszossal, hogy amíg nem tölti ki a papírokat, akkor addig nem lehet elmenni, így erre tekintettel hagyja őt a panaszos kitölteni a papírokat és üljön vissza a gépjárművébe. Így a panaszos végül, sokadik rendőri kérésre visszaült a gépjárművébe. A jegyzőkönyv kitöltése után megkérte a panaszust, hogy szálljon ki és nyilatkozzon, majd írja alá a jegyzőkönyvet. Eközben a panaszos végig szidta a rendőröket és a rendőrséget. A jegyzőkönyv kitöltése után megkérdezte a rendőr a panaszust, hogy eltávolítja-e a fóliát, mert ha nem tudja megszüntetni a szabálysértést, akkor el kell, hogy vegyék a kocsi forgalmi engedélyét. A panaszos közölte, hogy nem tudja hogyan kell eltávolítani a fóliát, meg amúgy is jó így és, hogy van hozzá műbizonylata is, csak az nincs nála. Tekintettel arra, hogy a panaszos nem szüntette meg a szabálysértést és a cselekmény engedély nélküli átalakításnak minősül, ezért a rendőr járőrtársa a jármű forgalmi engedélyét elvette és kitöltötte az igazolást. A panaszos megkérdezte, hogy mikor kapja vissza a forgalmi engedélyt, mire a rendőr közölte vele, hogy három munkanapon megküldik a lakcíme szerint illetékes okmányirodának. Az igazolás kitöltése után a jármű hátuljához léptek a rendőrök és F. A. r. tlzs. közölte a panaszossal, hogy el fogja távolítani a rendszám érvényesítő címkéjét. A címke eltávolítása közben a panaszos ráfogott F. A. r. tlzs. csuklójára és félrehúzta azt, szorosan a rendszám elé állt és mondta, hogy ezt a rendőr nem teheti meg. A panaszossal közölte F. A. r. tlzs., hogyha nem áll félre, akkor cselekményével megvalósítja a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést. Ha többszöri felszólítás ellenére sem hajlandó félreállni, akkor a törvény lehetőséget ad, hogy a szabálysértést a felszólítás ellenére tovább folytató személyt az Rtv. alapján előállítsa. A panaszos a rendőri figyelmeztetés és a felesége kérésének hatására félreállt, így a címkét el tudta távolítani a rendőr. F. A. r. tlzs. ezután közölte a panaszossal, hogy ellene szabálysértési eljárás indul, amelyet tudomásul vett. A papírjait és az igazolást visszaadták, majd balesetmentese közlekedést kívánva, a napszaknak megfelelően elköszöntek tőle.

F. A. r. tlzs. a jelentése végén megjegyezte, hogy végig nagyon higgadt, udvarias és nyugodt volt a panaszossal szembeni intézkedés során. A helyszínen az egyetlen személy, aki nem tudott uralkodni magán az a panaszos volt. Ha a panaszossal szemben egy kevésbé nyugodt természetű kolléga intézkedik, akkor az intézkedés eljuthatott volna olyan szintre, miután vele szemben kényszerítő eszköz és a személyes szabadságot korlátozó intézkedésre került volna sor. F. A. r. tlzs. viszont a családjára, különösen a gyermekére való tekintettel próbálta nyugodt mederben tartani az intézkedést, hogy a fenti kényszerintézkedések ne történhessenek meg.

5) O. L. r. őrm. 2014. május 6-án készítette el rendőri jelentését, amely szerint a fentebb meghatározott napon járőrszolgálatot látott el F. A. r. tzls-sal az autópályán. A bal pálya 70 kilométerszelvényénél található ráhajtón, a füves részen félrehúzódva figyelték az autópálya forgalmát, amikor észlelték a panaszos gépjárművét, amelynek oldalablaküvegei fóliázottak voltak, így a szabálysértést észelve a gépjármű után indultak, majd amikor utolérték, akkor megelőzték és előtte haladták várva a műszaki öblöt, hogy intézkedés alá vonhassák. A gépjármű ekkor kikerülte őket és elhaladt mellettük. A rendőrök gyorsan utána mentek és mikor lehúzódott a külső sávba mellé álltak és mutatták neki, hogy kövesse őket. A személygépkocsi ezután a rendőri jelzést félreértve lehúzódott az autópálya leállósávjába, így a rendőrök is megálltak és visszamentek a gépjárműhöz, elkérték a gépkocsi vezetőjének iratait és a gépjármű forgalmi engedélyét, majd közölték vele, hogy kövesse őket a következő pihenőig és majd ott fogják intézkedés alá vonni. A gépjárművet a bal pálya kilométerszelvényénél található kihajtónál kivezették a pihenőig és a murvás részen vonták ellenőrzést alá. Az intézkedés F. A. r. tzls. folytatta le. O. L. r. őrm. a fóliamérő készülékkel megmérte a panaszos gépjárműve ablaküvegeinek fényáteresztő képességét, ami 34 %-ot mutatott, amiről mérési jegyzőkönyv is készült. A feltárt szabálysértést és annak esetleges következményeit F. A. r. tzls. közölte a panaszossal, aki azt a választ adta, hogy nem ismeri el a jogsértést, mivel a gépjármű átment a műszaki vizsgán és így megfelelt a műszaki feltételeknek. Ezután lefénnyképezték a gépjárművet és az ablaküvegeit, valamint fotódokumentációt készítettek úgy is, hogy az ablaküvegen van a mérőkészülék a mérési eredményt jelezve. ezután F. A. r. tzls. közölte a gépjármű vezetőjével, hogy szabálysértési feljelentést fog vele szemben készíteni, a forgalmi engedélyt el kell, hogy vegyék tőle a helyszínen, amiről átvételi elismervényt fognak neki adni. A panaszos végig emelt hangon beszélt velük, fel volt háborodva, csakis a felesége kérésére nyugodott meg.

6) A rendőrség mellékelte a panaszossal szemben megtett szabálysértési feljelentést is, amely szerint a panaszos 2014. május 5-én 11 óra 35 perckor követte le a szabálysértést B. irányában haladva, az autópályán. A panaszos úgy közlekedett közúton a gépkocsijával, hogy a gépkocsira rakódott vastag sárréteg folyamatosan az útestre szóródott és beszenyezte azt. A panaszost közlekedésrendészeti intézkedés alá vonták és az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a járművel úgy vesz részt a panaszos a közúti forgalomban, hogy a gépkocsi vezetőülés melletti ablaküvegeinek fényáteresztő képessége nem felelt meg a 6/1990. (IV. 12) KöHÉM rendelet (továbbiakban: MR) 97. § (5) – (6) bekezdésben foglaltaknak, figyelemmel az ENSZ-EGB 43. számú előírás 21. számú mellékletében írtakra, amely szerint a szélvédő, valamint a nem szélvédőként használt ablaküveg fényáteresztő képessége legalább 70 % kell, hogy legyen.

Az intézkedés folyamán a gépkocsi sötétítő fóliával ellátott üvegfelületeit a Laser Labs TM 200 típusú kalibrált, szabványos berendezéssel ellenőrizték. Az ellenőrzés folyamán megállapították, hogy a jármű bal első oldalüvegén a sötétítő fóliázás és az üveg együttes fényáteresztő képessége 38 %, a jobb oldalon pedig 34 %. Tekintettel arra, hogy a jármű említett ablakainak fényáteresztő képessége a fenti jogszabályi feltételeknek nem felelt meg, így az MR 2. § (2) bekezdése alapján ez a jármű engedély nélküli átalakításának minősül. Ezért a gépkocsi forgalmi engedélyét a kormányrendelet 96. § (1) bekezdés a) pontja alapján átvételi elismervény ellenében a helyszínen elvették, továbbá a (2) bekezdés alapján a rendszám tábláról az érvényességi címkét eltávolították. A mérés eredményéről jegyzőkönyv, valamint fényképfelvételek készültek.

A panaszos a cselekményével megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c), valamint az 5. § (1) bekezdés c) és d) pontjában, továbbá az MR 37. § (4) bekezdés, a 38. § (3) bekezdés és a 97. § (5) – (6) bekezdésében foglaltakat. A rendőr közölte a panaszossal, hogy szabálysértéseket követett el, amelyeket nem ismert el, ezért közölte vele a rendőr, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, amelyet tudomásul vett.

7) A rendőrség mellékelte a gépjármű ablaküveg fóliázás felülvizsgálatát tartalmazó jegyzőkönyvet, amely tartalmazza a fentebb ismertetett mérési eredményeket (bal oldalsó ablaküveg 38 % és a jobb első 34 %). A panaszos a jegyzőkönyv végén úgy nyilatkozott, hogy a szabálysértés elkövetését nem ismeri el figyelemmel arra, hogy legális forgalmi engedéllyel és érvényes műszakival rendelkezik; így vásárolta az autót, érvényes műszakival. A jegyzőkönyvet 2014. május 5-én 11 óra 50 perckor zárták le, amelyet a panaszos aláírásával hitelesített.

8) A rendőrség megküldte a panaszos által a rendőrségen előterjesztett panasz alapján megindult panasz eljárás felfüggesztéséről rendelkező végzést. A rendőrség panasz eljárást felfüggesztette tekintettel az Rtv. 93. § (3) bekezdésében foglaltakra, amely szerint az eljáró rendőri szerv a Testülettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárását felfüggeszteni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részére a hatásköre.

A panaszos beadványában kifogásolta a vele szemben fogantatosított közlekedésrendészeti intézkedés jogosságát, a megállításának a helyét, a rendőrök szolgálati fellépését, valamint azt, hogy vele szemben szabálysértési feljelentést tettek és a helyszínen elvették forgalmi engedélyét és lekaparták a rendszám táblájáról a matricát.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg, továbbá arra sem, hogy a kiszabni kívánt helyszíni bírságot, majd annak el nem fogadását követően a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárást felülbírálja.

A fentiekre tekintettel hatáskör hiányában a Testület nem vizsgálhatja azt, hogy a panaszos elkövette-e a szabálysértést, amely alapján vele szemben szabálysértési feljelentést tettek.

Azonban a Testület vizsgálatának körébe vonta a rendőrök által fogatosított közlekedés rendészeti intézkedést, a szolgálati fellépés módját, nevezetesen, hogy az intézkedés kezdetén a rendőrök a szolgálati normákat megtartva jártak-e, a rendőrök által alkalmazott félelemkeltő, fenyegető hangnemet, valamint azt, hogy az intézkedés során mennyiben tettek eleget tájékoztatási kötelezettségüknek a rendőrök.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

2) A panaszossal szembeni közlekedésrendészeti intézkedés és a megállítási módja vonatkozásában az alábbi álláspontra jutott a Testület.

a) A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti. Az Rtv. 44. § (1) bekezdés d) pontja szerint a rendőr jogosult a közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elvenni.

Az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. § szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekménnyel – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

- a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy
- b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi dokumentumokban a panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés kiváltó okaként a rendőrség azt jelölte meg, hogy amikor az autópályán a szolgálati gépjárművel közlekedett a járőrpáros, akkor észlelték, hogy a panaszos gépjárművének sötétített ablakai vannak. Emellett a panaszossal szemben intézkedő két rendőr jelentésében azt is megjelölte, hogy a panaszos gépjárműve olyan saras volt, hogy amint mögötte haladtak, akkor a sárdarabok a közútra hullottak, ezáltal beszennyezték az autópályát.

A KRESZ 3. §-ának (1) bekezdés c) pontja értelmében az, aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon. Az 5. §-ának (1) bekezdés c) pontja szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelynek műszaki-, biztonsági- és környezetvédelmi jellemzői megfelelnek a jogszabályban meghatározott feltételeknek. A hivatkozott jogszabályhely d) pontja szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amely az utat és tartozékait nem rongálja és azok környezetét nem szennyezi.

A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KÖHÉM rendelet 2. §-ának (2) bekezdése szerint: „A rendelet alkalmazásában jármű átalakítása a már forgalomba helyezett jármű olyan megváltoztatása, amely (...) közlekedésbiztonsági vagy környezetvédelmi jellemző módosulását eredményezi (...)”. E rendelet 2. §-a (3) bekezdésének a) pontja szerint nem minősül átalakításnak: „olyan tartozéknak a járműre történő felszerelése, amelynek felszerelését a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló rendelet előírja vagy megengedi”. Míg h) pontja szerint: „a jármű olyan módon vagy mértékben történő megváltoztatása, amelyre a

közlekedési hatóság alkalmazási engedélyt ad, illetőleg amelyet engedély nélkül megvalósíthatónak minősít.”

Mindebből az következik, hogy az ilyen jellegű átalakítás – a rendelet értelmében – akkor tekinthető elfogadhatónak, ha azt az MR előírja vagy megengedi, illetőleg arra a közlekedési hatóság alkalmazási engedélyt ad.

Az MR 78. §-ának (1) bekezdése szerint: „A gépjármű, a mezőgazdasági vontató és a lassú jármű vezetőterének olyannak kell lennie, hogy a vezető részére minden vezetési művelet esetében biztosítsa az előre és oldalra való kilátást, továbbá visszapillantó tükrökkel a jármű mellett lévő mindkét oldali forgalmi sávra történő hátralátást”. A 6/1990. (IV.12.) KÖHÉM rendelet 97. §-ának (5) bekezdése szerint a személygépkocsi ablakain – kivéve a lakófelépítmény ablakait – menet közben nem szabad függönyt, vagy olyan más megoldást (fólia, üvegre felhordott fényelnyelő vagy fényvisszaverő réteg stb.) alkalmazni, amely a személygépkocsi ablakain a kilátást, illetőleg az átlátást megakadályozza. A (6) bekezdés pedig a következőket rögzíti: „Az (5) bekezdésben meghatározott követelmény nem vonatkozik a gépkocsi szélvédőjének és ablakainak fényáteresztő képességét csökkentő olyan eszközre, amely alkalmazására a közlekedési hatóság az ER. 2. § (3) bekezdés *h*) pontja alapján, az ENSZ-EGB 43. számú előírás 21. számú mellékletében meghatározott, a biztonsági üvegezés járműbe szerelésére vonatkozó műszaki követelmények figyelembevételével engedélyt adott.” A szabályozás tehát a közlekedési hatóság engedélyéhez köti az ilyen műszaki módosítást, azaz a fólia alkalmazását és felszerelését.

A Szabs. tv. 224. § (1) bekezdése esetén, aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A panaszos a rendőri felszólítás ellenére sem tudta bemutatni a helyszínen a fóliáról a műbizonylatot, hanem csak azt hangoztatta az intézkedés során, hogy ő már így vette a gépjárművet, és a gépjármű érvényes műszaki vizsgával rendelkezik. A panaszosi és a rendőri nyilatkozatok is egybecsengenek annyiban, hogy a panaszos a helyszínen nem tudta bemutatni a műbizonylatot és nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, amelynek

indokaként a fentebb meghatározottakat hozta fel, hogy nevezetesen a gépjárműve érvényes műszaki vizsgával rendelkezik és, hogy ő már így vette az autót.

A Testületnek – a hatáskörére vonatkozó szabályok betartásával – a helyszíni bírsággal kapcsolatos kifogást illetően a panaszos intézkedés alá vonásának jogszerűségét áll módjában vizsgálnia, azaz vizsgálata nem terjed ki az intézkedés során felfedett műszaki tulajdonságok felülvizsgálatára. A Testület e kérdésben a fenti tényállás alapján az alábbi megállapításra jutott.

Figyelemmel az intézkedő rendőröknek az Rtv. 44. §-ában meghatározott, közlekedésrendészeti intézkedésre vonatkozó speciális jogosítványaira és kötelezettségeire, továbbá arra, hogy a rendőri jelentésekben foglaltaknak megfelelően a panaszossal kapcsolatban felmerült a szabálysértésnek a rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanúja, a Testület jogszerűnek minősítette azt, hogy a rendőrök a panaszost intézkedés alá vonták, így az intézkedéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület itt megjegyzi, hogy az Rtv. hivatkozott 44. §-a alapján a rendőrnek tehát jogosultsága volt a panaszos forgalomban részt vevő gépjárművének ellenőrzésére, illetőleg szabálytalanság észlelése esetén a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedély elvételére is.

b) A panaszos megítélése szerint, amikor a rendőrök először megállították, akkor nem tartották be a megállításhoz vonatkozó szabályokat, így az autópálya leállósávján állították meg, amellyel nemcsak a panaszost, hanem a vele utazó családját és a közúti közlekedésben résztvevő többi autóst is veszélyeztették. A panaszos elmondta, hogy a rendőrök a megállítása során nem használtak megkülönböztető jelzést. Amikor megkérték a panaszost, hogy kövesse őket a leállósávra egy biztonságosabb helyszínre, akkor a panaszos álláspontja szerint megint egy olyan helyen sikerült őt megállítani, ahol az autó kilógott a közútra, ezzel pedig veszélyeztette a biztonságos közúti közlekedést.

A rendőrség arról tájékoztatta a Testületet, hogy megkülönböztető jelzést minden esetben használtak a panaszossal szemben. Az intézkedő rendőrök jelentésükben elmondták, hogy a panaszost, amikor meg akarták állítani, akkor hirtelen megelőzte őket, és amikor mellé értek és kérték, hogy kövesse őket, akkor a panaszos hirtelen félre állt és megállt az autópálya megállósávjában. A rendőrség által megküldött dokumentumok mindegyike egybecseng tekintetben, hogy a panaszos maga határozott úgy, hogy félre áll és megáll az autópálya leállósávjában, arra a rendőrség nem kényszerítette őt. A rendőrség azt is elmondta a Testületnek, hogy amikor a panaszost felszólították arra, hogy kövesse őket, akkor egy olyan helyen álltak meg, ahol a közúti forgalmat nem akadályozzák, sőt ahol egy „Állj! Elsőbbségadás kötelező!” tábla volt található.

A KRESZ 6. §-ának (2) bekezdése értelmében amennyiben a rendőr menet közben kíván egy gépkocsit megállítani, azt úgy teheti meg, ha a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, illetve motorkerékpárról ad jelzést, karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának fel-le mozdításával, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirattal. Ugyanez következik a KRESZ 6. §-a (2) bekezdésének b) pontjából is, ami úgy rendelkezik, hogy a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból vagy motorkerékpárról, illetőleg rendőrségi helikopterről hangszórón keresztül adott, a követendő

közlekedési magatartásra vonatkozó utasításának megfelelő módon kell az úton közlekedő jármű vezetőjének eljárnia.

A közúti járművek megállításának és követésének módszereiről és taktikáiról szóló 7001/2006. (IV. 06.) ORFK irányelv (továbbá: ORFK irányelv) a fenti KRESZ szabály során alkalmazandó módszereket részletezi. Rögzíti, hogy a rendőr a járművek megállítását a hatályos jogszabályok alapján hajtja végre. Attól függően, hogy a rendőr gyalogosan, motorkerékpárral, illetve gépkocsival hajtja végre a feladatot, különböző módszereket kell alkalmazni. A megállításnál fokozott figyelmet kell arra fordítani, hogy a járművezető a jelzést kellő időben észlelje. Az irányelv 2.1.2. pontja szerint a leállítások során, valamint az úttesten, az útpadkán és a leállósávon történő intézkedés ideje alatt minden esetben működtetni kell a megkülönböztető jelzést.

A fentiekből kitűnik, hogy bár a rendőrség és a panaszos állítása között ellentmondás tapasztalható ate tekintetben, hogy használt-e megkülönböztető jelzést a rendőrség a panaszos megállítása során, azonban a Testület álláspontja szerint a rendőrség nem tartotta be a panaszos megállítása kapcsán az irányadó normákat, hiszen a kötelezően alkalmazandó megkülönböztető jelzés használata mellett tárcsával vagy fehér, illetve piros fénnel, vagy hangszórón, illetve felirattal kell jelezni a megállítási szándékot. Mindkét oldal álláspontja megegyezik ate tekintetben, hogy a rendőrség félreérthető módon közölte a panaszossal a megállítására vonatkozó szándékot, így a panaszos nem úgy és akkor állt meg a gépjárművével, ahogy a rendőrség szeretne volna. Így erre tekintettel a megállítási szándék jelzése nem felelt meg a KRESZ-ben foglaltaknak, így sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának csekély fokú sérelmét állapította meg a gépjárművének a megállítása kapcsán.

3) A Testület ezt követően a rendőrök szolgálati fellépését vizsgálta meg.

a) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés kezdetén a rendőrök nem köszöntek, nem mutatkoztak be, nem közölték vele az intézkedés célját, jogalapját.

A rendőrség tájékoztatása szerint, amikor a panaszossal először interakcióba léptek már akkor tisztelegtek neki, napszaknak köszöntek, bemutatkoztak, majd megkérték, hogy kövesse őket egy biztonságosabb helyszínre, hogy le tudják vele szemben folytatni az intézkedést, majd elkérték tőle a forgalmi engedélyét. Amikor másodjára is megállt a panaszos, akkor az intézkedő rendőrök ismételten tisztelegtek, köszöntek, bemutatkoztak és közölték vele, hogy vele szemben közlekedésrendészeti intézkedést foganatosítanak, tekintettel arra, hogy sötétített ablaka van és, mert az autója koszos.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Jelen esetben a rendőrség és a panaszos előadása között olyan fokú ellentmondás tapasztalható a tekintetben, hogy a rendőrök közölték-e a nevüket, az azonosító számukat, a beosztásukat, az intézkedés célját és jogalapját, amely további bizonyítékok hiányában nem oldható fel, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedő rendőrök betartották-e a szolgálati fellépés szabályait.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

b) A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrök fellépése nemcsak benne, hanem a feleségében is félelemkeltő volt. Az intézkedő rendőrök fenyegetőleg léptek fel, sőt a panaszost azzal is megvádolták, hogy korrupt módon szerezte meg a gépjármű érvényes műszaki engedélyét.

A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedés során végig normál hangnemben beszélt a két rendőr, a panaszos egyre felfokozottabb hangulatba került, és többször ordibált is, sőt a rendőröket és a rendőrséget is ócsárolta. A panaszos csakis a felesége kérelmére nyugodott le. A rendőrség egyértelműen cáfolta azt, hogy a panaszost korrupcióval vádolták volna és azt is, hogy bármilyen módon félelmet keltettek volna benne.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt

hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás oly mértékben ellentmondásban áll egymással, hogy az a Testület korlátozott bizonyítási eszközeire és további bizonyítékok hiányára tekintettel nem oldható fel, **ezért a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedő rendőrök betartották-e az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.**

c) A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök nem tájékoztatták őt a szabálysértési eljárásról teljes körűen. Így a panaszos nem volt tisztában azzal, hogy mit jelent az, hogy ha valaki nem ismeri el a szabálysértés elkövetését és vele szemben szabálysértési feljelentést tesznek, így vele szemben mégis szabálysértési eljárás indult. A panaszos nem tudta, hogy egy ilyen eljárás nemcsak költséges, hanem időben is elhúzódó.

A rendőrség álláspontja szerint a panaszost teljes körűen tájékoztatta arról a helyszínen intézkedő rendőr, hogy amennyiben elismeri a helyszínen a szabálysértés elkövetését, akkor vele szemben szabálysértési bírságot szab ki, amennyiben pedig nem ismeri el, akkor szabálysértési feljelentést tesz ellene, és így vele szemben szabálysértési eljárás indul.

Tekintettel arra, hogy a panaszos és a rendőrség tényelődásai egymásnak teljes egészében ellentmondanak, amely ellentmondást a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköze miatt feloldani nem tudott, ezért nem tudott egy olyan történeti tényállást rekonstruálni, amely alapján megítélhetné volna konzekvensen a panaszos kifogását a tájékoztatási kötelezettség kapcsán, így úgy határozott, hogy a szabálysértési eljárással összefüggő tájékoztatás vonatkozásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosított közlekedésrendészeti intézkedést, így a panaszos tisztességes

eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet. A panaszos gépjárművének a megállítása kapcsán a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg, hiszen a rendőrök félreérthetően adták a panaszos tudomására, hogy hogyan akarják őt megállítani. A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépését, nevezetesen, hogy az intézkedő rendőrök nem mutatkoztak be, nem köszöntek, nem közölték az intézkedés célját és jogalapját. A Testület megítélése szerint a rendőrség és a panaszos nyilatkozatai között feszülő ellentmondás miatt, amelyet a Testület nem tudott feloldani, a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható. A panaszos kifogásolta a vele szemben intézkedő rendőrök hangnemét, amely benne és családjában is félelmet keltett, azonban a rendőrség ezt egyértelműen cáfolta, így a két előadás közötti ellentmondás miatt a Testület úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök által használt hangnem vonatkozásában. A panaszos végül kifogásolta azt, hogy őt nem tájékoztatta megfelelően a rendőrség a szabálysértési eljárásról, amelyet a rendőrség vitatott, hiszen a panaszossal szemben intézkedő rendőr megadta a teljes körű felvilágosítást a panaszosnak, így ezen panasz kapcsán a Testület a feloldhatatlan ellentmondás miatt arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. október 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag